

“मीठे बच्चे— तिमीहरू आपसमा भाइ-भाइ हो। तिमीहरू रूहानी स्नेह सँग रहनु छ, सुखदायी बनेर सबैलाई सुख दिनु छ, गुणग्राही बन्नु छ।”

प्रश्नः— आपसमा रूहानी प्यार नहुनुको कारण के हो? रूहानी प्यार कसरी हुन्छ?

उत्तरः— देह-अभिमानको कारण जब एक अर्काको कमी हेर्छौं अनि रूहानी प्यार रहँदैन। जब आत्म-अभिमानि बन्छौ, स्वयंको कमी निकाल्ने नशा रहन्छ, सतोप्रधान बन्ने लक्ष्य रहन्छ, मीठो सुखदायी बन्छौ, अनि आपसमा धेरै प्यार रहन्छ। बाबाको श्रीमत छ— प्यारा बच्चाहरू! कसैको पनि अवगुण नहेर। गुणवान बन्ने र बनाउने लक्ष्य राख। सबैभन्दा बढी गुण एक बाबामा छ, बाबा सँग गुण ग्रहण गरिराख। अरू सबै कुरालाई छोडिदेऊ तब प्यारसँग रहन सक्छौ।

ओम् शान्ति। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई यो थाहा छ कि बेहदको बाबाले हामीलाई सतोप्रधान बनाइरहनु भएको छ र मूल युक्ति बताइरहनु भएको छ। बाबा बसेर बच्चाहरूलाई शिक्षा दिनुहुन्छ— तिमी भाइ-भाइ हो, आपसमा तिमीहरूको धेरै रूहानी प्रेम हुनुपर्छ। वास्तवमा तिमीहरूको थियो, अहिले छैन। मूलवतनमा त प्रेमको कुरा नै रहँदैन। त्यसैले बेहदको बाबा बसेर शिक्षा दिनुहुन्छ। बच्चाहरू आजकल-आजकल गर्दा-गर्दै समय बित्दै गइरहेको छ। दिन, महिना, वर्ष बित्दै गइरहेका छन्। बाबाले सम्झाउनु भएको छ— तिमी यी लक्ष्मी-नारायण थियौ। कसले तिमीलाई यस्तो बनायो। बाबाले। फेरि तिमी कसरी तल उत्रियौ। माथिबाट तल उत्रँदै-उत्रँदै समय बित्दै गइरहेको छ। त्यो दिन गयो, महिना गयो, वर्ष गयो, समय गयो। तिमीलाई थाहा छ— हामी पहिले सतोप्रधान थियौं। आपसमा धेरै प्रेम थियो। बाबाले भाइहरूलाई शिक्षा दिनु भएको छ। तिमी भाइ-भाइको आपसमा धेरै प्रेम हुनुपर्छ। म तिमी सबैको बाबा हुँ। तिमीहरूको एम-अब्जेक्ट नै सतोप्रधान बन्ने हो। तिमीले सम्झन्छौ जति-जति हामी तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्दै जान्छौं त्यति खुशीमा गद्गद् भइरहन्छौं। हामी सतोप्रधान थियौं। भाइ-भाइ आपसमा धेरै प्रेमसँग रहन्थे। अहिले बाबाद्वारा थाहा भएको छ— हामी देवताहरू आपसमा धेरै प्रेमसँग चल्छौं। स्वर्गका देवताको पनि धेरै महिमा छ। हामी वहाँका निवासी थियौं। फेरि तल उत्रँदै आयौं। पहिलो दिनदेखि लिएर आज ५ हजार वर्षबाट बाँकी केही वर्ष रहेका छन्। शुरुदेखि लिएर तिमी कसरी पार्ट खेल्दै आएका छौ— अहिले तिमीहरूको बुद्धिमा छ— देह-अभिमानका कारण एक अर्कामा त्यो प्यार छैन। एक अर्काको कमी खोजिरहन्छन्। तिमी आत्म-अभिमानि थियौ, त्यसैले यस्तो कमी निकाल्दै नथ्यौ— फलानो यस्तो छ, यसमा यो छ। आपसमा धेरै प्रेम थियो। अब त्यही अवस्था धारण गर्नु छ। यहाँ त एक अर्कालाई त्यही दृष्टिले देख्दै, लडाईं झगडा गर्छन्। अब त्यो सबै बन्द कसरी होस्। यो कुरा बाबाले बसेर सम्झाउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! तिमी सतोप्रधान पूज्य देवी-देवता थियौ फेरि बिस्तारै तल झर्दै झर्दै तिमी तमोप्रधान बनेका हो। तिमी कति मीठा थियौ, अब फेरि त्यस्तै मीठो बन। तिमी सुखदायी थियौ फेरि दुःखदायी बनेका छौ। रावण राज्यमा एक अर्कालाई दुःख दिन, काम कटारी चलाउन थालेका छौ। जब सतोप्रधान थियौ तब काम कटारी चलाउँदैनथ्यौ। यो ५ विकार तिमीहरूको कति ठूलो शत्रु हो। यो हो नै विकारी दुनियाँ किनकि रावणराज्य हो नि। यो पनि तिमीलाई थाहा छ— रामराज्य र रावणराज्य केलाई भनिन्छ। आजकल गर्दा-गर्दै,

सत्ययुग पूरा भयो। त्रेता पूरा भयो, द्वापर पूरा भयो र कलियुग पनि पूरा हुन्छ। अहिले तिमी तल उत्रँदै सतोप्रधानबाट तमोप्रधान बनेका छौ। तिमीहरूको त्यो रूहानी खुसी गुम भएको छ। अब तिमीलाई सतोप्रधान बन्नु छ। म आएको छु त्यसैले अवश्य तिमीलाई सतोप्रधान बनाउँछु।

यो पनि बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, जब ५ हजार वर्षपछि संगमयुग हुन्छ तब नै म आउँछु। तिमीलाई सम्झाउँछु— फेरि सतोप्रधान बन। आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर। जति याद गछौ त्यति कमीहरू निस्कँदै जान्छन्। तिमी जब सतोप्रधान देवी-देवता थियौ तब कुनै कमी थिएन, अब यो कमी कसरी निस्कन्छ? आत्मालाई नै अशान्ति हुन्छ। अब भित्र जाँच गर्नु छ— हामी अशान्त किन बनेका छौ। जब हामी भाइ-भाइ थियौ तब आपसमा धेरै प्यार थियो। अब फेरि उही बाबा आउनु भएको छ। भन्नुहुन्छ— आफूलाई आत्मा भाइ-भाइ सम्झ। एक अर्कामा धेरै प्रेम राख। देह-अभिमानमा आउनाले नै एक अर्काको कमी खोज्दछौ। अब बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले उच्च पद पाउने पुरुषार्थ गर। तिमीलाई थाहा छ— नयाँ दुनियाँमा बाबाले हामीलाई वर्सा दिनु भएको थियो, २१ जन्मको लागि एकदम भरपुर गरिदिनु भएको थियो। अब बाबा फेरि आउनु भएको छ त्यसैले किन हामी उहाँको मतमा चलेर फेरि पूरा वर्सा नलिने।

तिमी मीठा-प्यारा बच्चाहरू कति अडोल थियौ। कुनै मतभेद थिएन। कसैको निन्दा आदि गर्दैनथ्यौ। अहिले केही न केही छ। त्यो सबै भुल्दै जानुपर्छ। हामी सबै भाइ-भाइ हौं। एक बाबालाई याद गर्नु छ। बस यो नै धून लागेको छ— हामी छिटोभन्दा छिटो सतोप्रधान बनौं। फलानो यस्तो छ, यसले यसो भन्यो, यी सबै कुरालाई भूल। यो सबै छोड। बाबा भन्नुहुन्छ— आफूलाई आत्मा सम्झ। सतोप्रधान बन्नको लागि पुरुषार्थ गर। अरूको अवगुणलाई नहेर। देह-अभिमानमा आउँदा नै अवगुण देखिन्छ। आफूलाई आत्मा सम्झिएर बाबालाई याद गर। भाइ-भाइलाई देख्दा गुणलाई नै देख। अवगुणलाई हेर्नु हुँदैन। सबैलाई गुणवान् बनाउने कोसिस गर्नुपर्छ भने कहिल्यै पनि दुःख हुँदैन। गर्न त कसैले उल्टा-सुल्टा जे गरे पनि, सम्झिन्छ रजो-तमोप्रधान छ भने अवश्य उसको चाल चलन पनि यस्तै हुन्छ। आफूलाई हेर्नुपर्छ— म कहाँसम्म सतोप्रधान बनेको छु? सबैभन्दा धेरै गुण बाबामा छन्। त्यसैले बाबाबाट मात्रै गुण ग्रहण गर र अरू सबै कुरालाई छोडिदेऊ। अवगुण छोडेर गुण धारण गर। बाबाले कति गुणवान् बनाउनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— तिमी बच्चाहरू पनि म समान बन्नु छ। बाबा त सदा सुखदायी हुनुहुन्छ नि। त्यसैले सदा सुख दिने र सतोप्रधान बन्ने नशा राख र अरू कुनै कुरा नसुन। कसैको ग्लानि आदि नगर। सबैमा कुनै न कुनै कमी अवश्य हुन्छन्। कमीहरू पनि यस्ता छन् जसलाई फेरि स्वयंले पनि बुझ्न सक्दैनन्। अर्काले सम्झन्छ यसमा यो यो कमी छ। आफूलाई त धेरै राम्रोसँग जान्दछन् तर कहीं न कहीं उल्टो बोली निस्कइहाल्छ। सतोप्रधान अवस्थामा यी कुरा हुँदैनन्। यहाँ कमीहरू छन् तर नबुझेका कारण आफूलाई धेरै जानेको सम्झिन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— मीया मिठू त म नै एक हुँ। तिमी सबैलाई मिठु अर्थात् मीठो बनाउन आएको छु त्यसैले जति पनि अवगुण आदि छन् सबैलाई छोडिदेऊ। आफ्नो अवस्थालाई हेर— मैले मीठा-मीठा रूहानी बाबालाई कति प्यार गर्दछु? स्वयंले कति बुझेको छु र अरूलाई बुझाउँछु? देह-अभिमानमा आयौ भने कुनै फाइदा हुँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी अनेक पटक तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बनेका छौ। अब फेरि बन। श्रीमतमा चलेर मलाई याद गर। शिरमा पापको बोझ धेरै छ, त्यसलाई उतार्ने चिन्ता रहनुपर्छ

देवताहरूका अगाडि गएर भन्छन्— हामी पापी हौं किनकि देवताहरूमा पवित्रताको आकर्षण छ त्यसैले उनीहरूको महिमा गाउँछन्। तपाईं सर्वगुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण..... हुनुहुन्छ। फेरि घरमा गएपछि भुल्दछन्। देवताहरूका अगाडि जाँदा आफैंसँग घृणा आउँछ। फेरि घरमा आउँदा कुनै घृणा हुँदैन। थोरै विचार पनि गर्दैनन्— उनीहरूलाई यस्तो बनाउने को हो!

अहिले बाबा भन्नुहुन्छ बच्चाहरू यो पढाइ पढ। देवता बन्नु छ भने यो पढाइ पढ्नु छ। श्रीमतमा चलनु छ। पहिले पहिले बाबा भन्नुहुन्छ— आफू लाई सतोप्रधान बनाउनु छ भने मामेकम् याद गर। दैवीगुण पनि धारण गर्नु छ। भाइ-भाइ सम्झिएर एक बाबालाई याद गर। बाबाबाट यो वर्सा लिनु छ। यो पनि बुद्धिमा छ। मानिसहरू उनीहरूको स्तुति गर्छन् फेरि अर्कातर्फ उनीहरूको ग्लानि पनि गर्छन् किनकि जान्दैनन्। भन्छन्— कुरुर बिरालोमा हुनुहुन्छ, सबै परमात्माका रूप हुन्। जति हुन सक्छ कोशिश गर्नु छ बाबालाई याद गर्ने। गर्न त पहिले पनि याद गर्दथे। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— अव्यभिचारी यादमा बस केवल मामेकम् याद गर। भक्तिमार्गमा जसलाई तिमी याद गर्दै आएका छौ— सबै अहिले तमोप्रधान भएका छन्। आत्मा तमोप्रधान छ त्यसैले स्वयं तमोप्रधानले तमोप्रधानलाई याद गर्छन्। अहिले फेरि सतोप्रधान बन्नु छ। वहाँ भक्ति नै हुँदैन जसकारण कसैलाई याद गर्नु परोस्। बाबा सम्झाउनुहुन्छ— बच्चाहरू बस यही नशा राख— हामी सतोप्रधान कसरी बन्ने?

ज्ञान त धेरै सहज छ। ब्याजका बारेमा पनि तिमीले सम्झाउन सक्छौ— उहाँ बेहदको बाबा हुनुहुन्छ, उहाँबाट यो वर्सा मिल्दछ। बाबाले स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ। त्यो त अवश्य यहाँ नै हुँदो हो नि! शिव जयन्ती मतलब स्वर्ग जयन्ती। देवताहरू कसरी बन्ने? यस पुरुषोत्तम संगमयुगमा यस पढाइबाट नै बनेका हुन्। सारा आधार पढाइ र यादमा छ। यादको यात्रामा रहनाले फेरि अरू कुरा भुलिन्छ। बाबा सम्झाइरहनुहुन्छ प्यारा बच्चाहरू देह-अभिमानलाई छोड। कसैको पनि कमीलाई हेर्नु छैन। फलानो यस्तो छ, यसो गर्छ, यी कुराबाट कुनै फाइदा छैन, समय खेर जान्छ। तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नमा धेरै मेहनत छ। विघ्न पनि पर्छन्। पढाइमा तूफान आउँदैन, जति यादमा आउँछ। आफूलाई हेर्नु छ— हामी कहाँसम्म बाबाको यादमा रहन्छौं। कहाँसम्म हाम्रो प्रेम छ। प्रेम यस्तो हुनुपर्छ— बस बाबासँग मात्रै टाँसिइरहनु छ। वाह बाबा हजुरले मलाई कति समझदार बनाउनुहुन्छ। सबैभन्दा उच्च हजुर नै हुनुहुन्छ फेरि मनुष्य सृष्टिमा पनि हजुरले हामीलाई कति उच्च बनाउनुहुन्छ। यसरी-यसरी भित्र-भित्रै बाबाको महिमा गर्नु छ। बाबा हजुरले त कमाल गर्नुहुन्छ। खुसीमा गद्गद् हुनुपर्छ। भनिन्छ नि— खुसीजस्तो खुराक छैन, त्यस्तै बाबा मिल्नुको पनि खुशी हुन्छ। यस पढाइबाट हामी यस्तो बन्छौं। धेरै खुशी हुनुपर्छ। बेहदको बाबा, सुप्रीम बाबाले हामीलाई पढाइरहनु भएको छ। बाबा कति रहमदिल हुनुहुन्छ। सुन्न त पहिले पनि भगवानुवाच अक्षर सुन्थ्यौ तर झुटो भएकाले दिलमा लाग्दैनथ्यो। ढुंगा-माटोमा भगवान् हुने हो भने कसरी देख्नु हुन्छ! तिमीहरूको बुद्धिमा धेरै नयाँ-नयाँ कुरा छन्, जो अरू कसैको बुद्धिमा छैन। अगाडि गएर तिमीहरूको दैवी वृक्ष बढ्दै जान्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— सबैलाई सन्देश देऊ— आफूलाई आत्मा सम्झिएर बाबालाई याद गर्नु भने तिमीहरूको विकर्म विनाश हुन्छ। तिमी विश्वको मालिक बन्नेछौ। कुनै धर्म स्थापकले यसो भन्न सक्दैन, त्यसैले उनीहरूलाई पैगम्बर, मेसेन्जर पनि भन्न सकिदैन। सन्देश त एक बाबाले नै दिनुहुन्छ— मलाई याद गर्नु भने सतोप्रधान

बन्नेछौ र सतोप्रधान दुनियाँमा आउनेछौ। यो हो बाबाको सन्देश। सबै ठाउँमा सन्देश लेखिदेऊ। सारा आधार यसमा छ। युरोपियनहरूको लागि यस चक्र र वृक्षमा सारा ज्ञान छ। उनीहरूलाई यही बताउनु छ विश्वको इतिहास- भूगोल कसरी रिपीट हुन्छ तब आश्चर्यचकित हुन्छन्। अमरनाथ बाबाले यो अमर कथा सुनाइरहनु भएको छ, अमरपुरीमा लिएर जानको लागि। त्यो हो अमरलोक। यो हो तल मृत्युलोक। सिँढी हो नि। अहिले हामी माथि जान्छौं फेरि नम्बरवार आउँछौं। सदा सम्झ- शिवबाबाले सुनाउनुहुन्छ, उहाँलाई नै याद गरिराख्यौ भने पनि खुशी रहन्छ। शिवबाबा यिनमा प्रवेश गरेर तिमी बच्चाहरूलाई पढाउनुहुन्छ, यी हुन् अचम्मको युगल। बाबाले यिनलाई यु आर माइ वाइफ भन्नुहुन्छ। तिमीद्वारा म एडप्ट गर्छु। फेरि माताहरूलाई सम्हाल्नको लागि एडप्ट गरिएका बच्चाहरूबाट एकलाई नियुक्त गर्छु। यी ब्रह्मापुत्रा सबैभन्दा ठूलो नदी हुन्। त्वमेव माताश्च पिता यिनलाई भनिन्छ। बाबा स्वयं भन्छन्- म हिँड्दा डुल्दा धेरै खुसीले बाबालाई याद गर्छु। यादमा जति नै पैदल हिँडे पनि कहिल्यै थाकिदैन। जति याद गर्छौ त्यति चमक बढ्दै जान्छ। खुशीले तीर्थमा कति दौडि दौडि माथि जान्छन्। ती त सबै भक्तिमार्गका धक्का हुन्। यो पनि खेल हो, भक्ति हो रात। अब तिम्रो लागि दिन हुन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) बाबासँग यस्तो प्रेम राख, एक बाबासँग नै सदा टाँसिइराख। दिन-रात बाबाको नै महिमा गर। खुसीमा गद्गद् हुनु छ।
- २) एक बाबाको अव्यभिचारी यादमा रहेर सतोप्रधान बन्नु छ। कहिल्यै पनि मीया मिठु नबन। बाबा समान मीठो बन।

वरदान:- साधनहरूको वशीभूत हुनुको सट्टा तिनलाई प्रयोग गर्ने मास्टर रचयिता भव

साइन्सको साधन जुन तिम्रो काममा आउँछन्, ड्रामा अनुसार उनीहरूलाई पनि टच तब मात्रै हुन्छ, जब बाबालाई आवश्यकता हुन्छ। तर यो साधन प्रयोग गर्दा-गर्दै त्यसको बसमा नहोऊ। कहिल्यै कुनै साधनले आफूतर्फ नखिचोस्। मास्टर रचयिता बनेर रचनाबाट लाभ उठाऊ। यदि त्यसको वशीभूत भयौ भने त्यसले दुःख दिन्छ। त्यसैले साधन प्रयोग गर्दा पनि साधना निरन्तर चलिरहोस्।

स्लोगन:- निरन्तर योगी बन्नको लागि हृदको म र मेरोपनलाई बेहदमा परिवर्तन गरिदेऊ।